

Författarbiografier

Harald Dahlgren (1861–1935) var från 1895 adjunkt i matematik, fysik och kemi vid realläroverket i Skara. Han verkade senare som rektor i Strängnäs, men mest ägnade han sina krafter åt skolorganisatoriska frågor. Ett resultat av hans arbete var införandet av en real-skoleexamen. Lärargärningen låg honom varmt om hjärtat och han var en mycket omtyckt lärare. (Källa: Svenskt biografiskt lexikon, 9. Stockholm, 1931.)

Georg Erikson (1853–1932) var civilingenjör och lärare i aritmetik, geometri, algebra och matematik vid Tekniska aftonskolan – en föregångare till nuvarande Konstfack. 1916–1924 var han föreståndare för Byggnadsyrkesskolan vid samma läroanstalt. Vid Eriksons pensionering 1922 sades Tekniska skolan ”förlora en av de yppersta krafter som någonsin arbetat i skolans tjänst.” (Källa: Wollin, N., Från rit-skola till konstfackskola. Stockholm, 1951)

Otto Gallander (1866–1926), fil. lic. i fysik 1893 vid Uppsala universitet. Han var lektor i matematik och fysik vid Tekniska elementarskolan i Örebro och senare vid Högre latinläroverket på Östermalm i Stockholm. Gallander var en högt ansedd lärare, gav ut flera läroböcker och var flitigt verksam som populärföreläsare. Han var en av grundarna av Tidskrift för elementär matematik, fysik och kemi – sedermera Elementa. (Källa: Svenska män och kvinnor, 3. Stockholm, 1946)

Edvard Göransson (1866–1940) utnämndes några år efter disputationen 1902 till lektor i matematik och fysik vid Högre realläroverket på Norrmalm. Han hade många offentliga uppdrag inom skolan bland annat som sakkunnig vid läroboksgranskningar och vid omorganisation av gymnasiet. 1913–1920 var han byråchef för Skolöverstyrelsens statistiska avdelning. Göransson var en högt ansedd försäkringsmatematiker. Han var verksam som aktuarie i flera försäkrings-

bolag i Stockholm och skrev flera uppsatser i försäkringsmatematik och statistik. (Källa: Svenskt biografiskt lexikon, 14. Stockholm, 1953)

Karl Hagström (1855–1926) var fysiker och meteorolog. Han verkade som lärare i Uppsala och fick efter disputationen i fysik 1891 en lektorstjänst i matematik och fysik vid Högre allmänna läroverket i Linköping. Hagström var också föreståndare för olika skolor, bland andra Linköpings lärlings- och yrkesskolor. Förutom arbeten i fysik och meteorologi publicerade han räknatabeller samt läroböcker i matematik och bokföreläsning. (Källa: Svenska män och kvinnor, 3. Stockholm, 1946)

Eric Hallgren (1862–1949), fil. lic. vid Uppsala universitet 1900. Han kom att verka i Göteborg, där han undervisade vid realläroverk som adjunkt och senare som lektor i matematik och fysik. Han var också under flera år rektor vid Högre realläroverket, vilket under hans år blev känt som ett läroverk med pedagogisk försöksverksamhet. Under tjugo år var Hallgren ordförande i Göteborgs folkskolestyrelse och deltog aktivt i förverkligandet av 1919 års undervisningsplan i stadens folkskolor. (Källa: Svenskt biografiskt lexikon, 18. Stockholm, 1969–1971)

Carl Heuman (1870–1948) var verksam som lärare i matematik och mekanik vid KTH i Stockholm, där han 1913 blev professor i mekanik. I anslutning till föreläsningarna organiserade han problemräkning i smågrupper. Han var känd som en skicklig pedagog och utgav läroböcker som användes i många år. Fastän naturvetare var han helklassiker. Bland hans efterlämnade skrifter ryms publikationer i matematik och mekanik men även minnesskrifter och verser. (Källa: Svenskt biografiskt lexikon, 18. Stockholm, 1969–1971)

Olof Josephson (1870–1934) disputerade 1896 och var därefter docent i mekanik och några år senare lektor i matematik och fysik vid Nya Elementarskolan i Stockholm. Från 1910 fram till sin död verkade han som lektor i matematik vid Högre lärarinneseminariet i Stockholm, där han även några år innehade rektorstjänsten. Åtskilliga läroböcker i

mekanik och matematik publicerades av Josephson, som även utförde flera lärokursarbeten för matematikämnet vid de högre allmänna läroverken. (Källa: Svenska män och kvinnor, 4. Stockholm, 1948)

Helge von Koch (1870–1924) disputerade 1892 och var professor i ren matematik vid KTH i Stockholm och senare vid Stockholms högskola. Hans mest berömda insatser var inom teorin för ett system av oändligt många linjära ekvationer och studiet av de matriser som framkommer ur sådana ekvationssystem – ett område, inom vilket även von Kochs lärare Gösta Mittag-Leffler, var verksam. von Koch publicerade själv ett tjugotal skrifter i ämnet samt flera arbeten inom analytisk talteori angående primtalens fördelning. von Koch har gett upphov till snöflingekurvan som Matematikens år 2000 förekom på ett frimärke. (Källa: Svenskt biografiskt lexikon, 21. Stockholm, 1975–1977).

Anna Rönström (1847–1920) avlade 1867 lärarinneexamen. 1871 grundade hon Högre elementarskolan i Lund för flickor. Anna Rönström var influerad av arbetsskolemetoder och lade i undervisningen mest tonvikt på naturlära och praktiska ämnen. Hon var under sina verksamma år ledamot och ordförande för en lång rad av föreningar och sällskap inom skolans områden och var även anlitad som sakkunnig i en lönerегleringskommitté. Jämsides med alla uppdrag skrev hon pedagogiska artiklar för tidningar och tidskrifter samt läroböcker i matematik. 1913 tilldelades hon utmärkelsen Illis quorum. (Svenska män och kvinnor, 6. Stockholm, 1949)

Anders Wiman (1865–1959) disputerade 1892 i Lund på avhandlingen ”Klassifikation af regelytorna af sjette graden” och fick därpå en docentur vid Lunds universitet. Wiman utnämndes 1906 till professor i Uppsala, där han verkade till 1930. Han publicerade flera skrifter inom algebra, geometri, funktionsteori och talteori. Genom sin mångsidighet anses han inta en särställning bland svenska matematiker. Anders Wiman ingick i redaktionen för Acta Mathematica och var ledamot av Vetenskapsakademin. (Källa: Svenska män och kvinnor, 8. Stockholm, 1955)